

DIREKTORATET FOR BYGGKVALITET
Postboks 8742 Youngstorget
0028 OSLO

Saksbehandler, innvalgstelefon
Jasmina Hercegovac, 32266970

Att. Mailen Vangsnes

Høringsuttalelse til DiBK sitt forslag om endring av forskrift om omsetning og dokumentasjon av produkter til byggverk (DOK) - ombruk av byggevarer

Statsforvalteren i Oslo og Viken (heretter Statsforvalteren) viser til Direktoratet for Byggekvalitet (DiBK) sin høring av endring av forskrift om omsetning og dokumentasjon av produkter til byggverk, mottatt den 10.09.2021. Frist for å gi høringsuttalelse er satt til 12.11.2021.

Formålet med endringen er å tilrettelegge for større grad av ombruk av byggematerialer som ellers ville gå i avfallsstrømmen. Forslaget omfatter, slik vi leser forslaget avfall både fra produksjon av byggematerialer, materialer fra bygging, vedlikehold, rehabilitering og riving av bygg, men også overskuddsmateriale fra byggeplasser. Statsforvalteren stiller seg positivt til de foreslåtte endringene. Forslaget vurderes til å være i tråd med den nasjonale avfallspolitikken om sirkulær økonomi.

Statsforvalteren har noen merknader til forslaget hva gjelder virkeområdet for forskriftendringen, herunder definisjon av begrepet «ombruk».

I punkt 3.3.2. i høringsnotatet skilles det mellom ombruk og materialgjenvinning.

Ombruk, som faller inn under virkeområdet til forskriftsforslaget, defineres i høringsnotatet som:

«å bruke gamle materialer på nytt uten å gjøre endringer. Ombruk er også vasking, rensing og overflatebehandling, kapping, så lenge det ikke utgjør grunnleggende endringer av produktet.»

I juridisk litteratur¹ og iht. gjeldende forvaltningspraksis innebærer begrepet at en gjenstand eller et stoff benyttes om igjen til samme formål som det var opprinnelig tiltenkt (gjenbruk). Ombruk er nest høyeste nivå i avfallshierarkiet (etter avfallsforebygging), jf. rammedirektivets² art. 4, jf.

forurensningsloven § 2 nr. 4. Ombruk er altså et virkemiddel for å hindre at avfall oppstår. Ombruk er dermed ikke avfallsbehandling (waste treatment) som omfattes av avfallsregelverket, da den aktuelle gjenstanden eller stoffet ikke er kassert i forurensningsloven § 27 første ledd sin forstand, jf.

¹ Einar Bratteng, Avfallsrett, Håndtering og behandling av avfall, 2020 (1.utg). s. 156 flg.

² rammedirektivet 2008/98/EF, med endringer som følge av kommisjonsforordning 1357/2014/EU, kommisjonsdirektiv 2015/1127/EU, rådsforordning 2017/997/EU og endringsdirektiv 2018/851/EU.

rammedirektivet art. 3 nr.13. Statsforvalteren vil imidlertid påpeke at forberedende handlinger til ombruk, slik som vasking, rensing og overflatebehandling må ikke føre til forurensning i strid med forurensningsforbudet i forurensningsloven § 7.

Materialgjenvinning, angis til felle utenfor virkeområdet i forskriften, defineres i høringsnotatet som;

«bruke materiale fra avfall som råstoff for å produsere nye materialer. Eks kverne gipsplater for å lage nye gipsplater eller smelte glass for å lage isolasjonsmateriale.»

Materialgjenvinning er som hovedregel å anse som avfallsbehandling, som krever tillatelse etter forurensningsloven § 29 jf. § 11.

I dagligtale brukes disse to begrepene om hverandre. En legaldefinisjon av begrepet «ombruk», ev. inkl. med en negativ avgrensning mot begrepet «materialgjenvinning», vil etter vår vurdering forhindre at begrepene forveksles.

Videre forutsettes det at de materialene som skal kunne ombrukes, egner seg til de formål de skal anvendes til, herunder også at materialet ikke utgjør en fare for skade eller ulempe til det ytre miljø.

Utover dette har vi ingen merknader.

Vi står til disposisjon dersom det er spørsmål eller merknader til vårt høringsvar.

Med hilsen

Kari Skogen
seksjonssjef
Klima- og miljøvernavdelingen

Jasmina Hercegovic
rådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent